

обладнання: *thermostat* – термостат, *ultracentrifuge* – ультрацентрифуга; 3) захворювання: *diplegia* - дїплегія *diplopodia* - дїпплоподія, *embryocardia* – ембріокардія. Таким чином, було доведено, що калькування відноситься до поширених перекладацьких трансформацій, при цьому транслітерація застосовується частіше, ніж транскрипція, в наслідок того, що отриманий еквівалент вирізняється стислістю та зберігає співвіднесеність з початковим словом.

ПРОБЛЕМА МАЙБУТНЬОГО МЕДИЦИНИ ЯК ПРОФЕСІЇ

Приходько І.І.

Науковий керівник: доц., к. філос. н. Сепетий Д.П.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра суспільних дисциплін

Медицина швидко розвивається і змінюється залежно від суспільних цінностей і відносин. У цьому контексті, важливим є питання про те, як лікар повинен ставитися до своїх пацієнтів: сприймати їх лише як клієнтів, що можуть оплатити пропоновані медичні послуги, чи як людей, що страждають від хвороби й потребують медичної допомоги й людського співчуття. В цьому контексті, варто звернути увагу на міркування британського лікаря й філософа Реймонда Таліса, який у книзі "Клятви Гіпократата" (Tallis R. Hippocratic Oaths. – London: Atlantic Books, 2004) підіймає питання про майбутнє медицини як професії, вживаючи поняття професії у специфічному смислі, який асоціюється із покликанням і для якого невід'ємними є гуманістичний етос медичної допомоги, відданість, почуття відповідальності й лікарського обов'язку рятувати людські життя та полегшувати страждання. На думку Таліса, у сучасному суспільстві відбуваються процеси (панування цінностей, постійно зростаюча регуляція й бюрократизація лікарської діяльності), що спрямовують медицину до перетворення з професії на сервіс з моделлю відносин, орієнтованою на клієнта, – а це несе з собою загрозу суттєвого погіршення якості медичної допомоги. За власними спостереженнями, можна додати, що на даний момент більшість лікарів не вважають за потрібне перейматися чужими проблемами та приділяти надмірну увагу своїм пацієнтам. Майбутнє медицини як професії, залежить, з одного боку, від тих, хто надає допомогу людям, з іншого – від ставлення суспільства до їх праці. Шлях лікаря є надзвичайно складним, тому не всі можуть опанувати цю професію. Не дивлячись на усі перешкоди, справжні лікарі завжди допоможуть добрим словом, адже людяність – є головною складовою цієї професії.

ВПЛИВ ІДЕЙ З.ФРЕЙДА НА РОЗВИТОК ФІЛОСОФІЇ

Ревтова К.А.

Науковий керівник: к.філос.н., доц. Мегрелішвілі М.О.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра суспільних дисциплін

Цікавість до ідей З. Фрейда, які ще за його життя суттєво вплинули на розвиток філософської думки ХХ століття, не згасає і сьогодні. Небагато концепцій викликало стільки дискусій, захоплення та критики. Зокрема, з погляду філософії, його вчення небезпідставно критикується за перебільшення ролі біологічного та недооцінку соціального фактору в розвитку особистості. При цьому, у філософський понятійно-категоріальний апарат міцно ввійшли специфічні терміни, запропоновані З. Фрейдом: сублімація, Едипів комплекс, фалічний символ і т.ін. А світоглядні ідеї З. Фрейда знайшли подальший розвиток у неофрейдизмі, екзистенціалізмі, постмодернізмі. Більшість дослідників вважають основною заслугою З. Фрейда спеціальне та ретельне дослідження в структурі психіки індивіда сфери несвідомого ("Воно"), що в багатьох аспектах визначає людську поведінку. Зокрема, Е.Фромм зазначає, що великим відкриттям З.Фрейда, яке суттєво вплинуло на філософію і культуру було виявлення конфлікту між мисленням і існуванням: "Ми думаємо, наприклад, що наша поведінка мотивована любов'ю, прихильністю, почуттям обов'язку та ін. Але ми не усвідомлюємо, що замість цього вона мотивована бажанням панувати, мазохістськими імпульсами або нездатністю бути самостійним" [2, 49]. Ще однією ідеєю З.Фрейда, що викликала чимало дискусій є ідея взаємозалежності культури і сексуальної енергії лібідо. Культура базується на відмові від задоволення бажань несвідомого та існує за рахунок